

מסורת הש"ס

(א) [בכורות ל.], (ב) שם
(ג) יצאנו, (ד) שם,
(ה) מ"א ל"ב, (ו) פסחים עז:
וימאן וזמאן מה, יצאנו,
זמאן מה, (ז) תרומות פ"ב
מ"ג ב"ה, ח. י. ב"ב
נוסף: פירי, (ט) ג"ז שם,
(י) [ריה ט.], (יא) [ג"ל
טמאה], (יב) יצאנו וזמאן,
(יג) [פסחים לב.],
(יד) [שיין לב"ב] שם
(טו) [הלכה ו' ויע' שם
במראה פנים],

גליון הש"ס

רש"י ד"ה דאכל מיניה
כו' דהאובל תרומה
במומאת הגוף במיתה
ואפילו היא ממאה. ע"י
חולין דף קיג ע"ב וז"ע:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] רש"י ד"ה דלכל
מנייה וכו' ואפי' היא
טמאה וכו' ז"ע דתרומה
טמאה בטומאת הגוף אינה
במיטה כדא' בחולין ק"ג
ע"ב וכו' הר"מ פ"ו
מהל' תרומות הלכה א'
וכן ראיתי בצעל בני אבא
בהגהות רמב"ם שם טמא
על רש"י בזה והז"ע ועי'
בספר מים חיים לפת"ח
בגל' תרומות פ"ו הלכה
א' ונמנההו לרובין ביצימת
דף ז ע"א ודו"ק:

מוסף תוספות

- [illegible]

הניזקין פרק חמישי גיטין

מונין ימים לנטיעה אלא
גרוזה שנטע בשבת: מאי
אחרינא: הכי קאמר ודי
תניא^ה הנוטע ערב שביעית

פני ראש השנה עמלו ה
ערלה דשליש יום בשנה
הנה ומתאם קיימם בשביעית
לשנים יום לפני ראש השנה
הלכה ומניין דשבת זו
הוא יום שלשים לפני
יין אותו שנה וזה הוי צני
אלה ליה קליין ליה שנה
כשארכלין מן הפירות
מזי שנים ואומרים למה
דחת הללו לשני שנים ואומר
הם שלפני רמ"ה חשיבין שנה
שנטע בשבת וליקנסו:
דבר אחר נחשו ישראל
ויאכלו למיתא מתוך
זלזול אחי למישרי טעיה
ולא נחשו על פני שבתם.
וכר יודע הדבר לא אחי
טעיהתא בשבת: דיירא דר
גר בן ירוד: ס"ה.
בין דברבג לא קפי שוגג:
מחא. דברבג לא קפי טומאה:
ולין טורין. ולקמן פריך
מלש טורין. האכול תרומה
משלש מעות אלה תבואה
ס תרומה אלה נעשין מתוקנין
משלש מעות אלה נעשין
ומתן לכהן את הקדש
על ידי נתינתו נעשו
דבר אחר הראוי לחול עליו
למה צעין ולה מעות אלו
מזיד משלש מעות: כגוג.
ג. שילס שלא היה יודע
פסולותיו פסולותיו.
אלו וכן נעשין תרומה
ממה שאלל: כמודי אן
פסולותיו. ולקמיה פריך
אחד זה ואחד זה. שוגג
פסולותיו פסולותיו. וכן
תרומה וממנו כהן ואל
אחד זה ואחד זה: וטור
ולין טורין. משום קנס
בין תרומה: וטורין כה כמוד
אמאי פסולותיו פסולותיו.
האחד הדני משלומין
הוד כמשלומין גרשין:
גיה. תרומה טמאה דלא
ל דימי טומאה * דהאכול
בטומאת הגוף בטימה
היא טמאה: וקמלס ליה
אזל דחול ליה דימי טומאה.

חזו ליה דהא טמאה היא
 ין טמאין: **שבוג** **שלומיו**
 וכל טשומין הן מדאורייתא
 ש טמאין להפסיד קא:
 שובג אטו מויד ורבנן קנסא
 אפי' במזיד איסורא לגמרי
 ושבוגא. וכל טמא ומדמא
 נבנן וקנסא הוא לאסור
 מן מראה: **ואנן** **ניקוס ונקא**
 ואלא ברייתא היא במנחות
 שבת סאס משה היא במסס
 ופני שגראה כמתקן כל.

וּקְמַשְׁלֶם מִיְּדֵי דַחְזֵי לֵא
אֲזַל לְאַחֵר
אֲכַל תְּרוּמַת מַהֲוֵרָה וּשְׁלֵ
תַשְׁלוּמִין. לֹא כִמוֹ

ואין מונין לשבתות דבר אחר *נחשדו
ישראל על השביעית ולא נחשדו על
השבתות מאי דבר אחר ה"ק וכי תימא
שבת גמי זימנן דמיקלע יום ל' בשבת
דאי נטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא
ואי לא לא סלקא ליה שתא ת"ש דבר
אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא
נחשדו על השבתות דרבי יהודה אדרבי
הודה לא קשיא ^אבאתריה דרבי יהודה
חמירא להו שביעית ^בדההוא דאמר ליה
לחבירו דייד בר דיירתא אמר ליה אנא
לא אכלי פירי דשביעית כוונתך תא שמע
^גאכל תרומה טמאה משלם חולין טהורין
שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום
ר"מ בשוגג תשלומין תשלומין במזיד אין
תשלומין תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה
תשלומין תשלומין וחכ"א ומשלם חולין טהורים
והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומין
תשלומין תבא עליו ברכה דאכל מיניה
מיד דלא חוי ליה בימי טומאתו וקא משלם
ליה מיד דחוי ליה בימי טומאתו ואמר
רבא ואמר ליה כדי חסורי מחסרא והכי
קטני ^אאכל תרומה טמאה משלם כל דהו
^באכל תרומה טהורה משלם חולין טהורים
שילם חולין טמאים מהו סומכוס ואמר
משום ר"מ בשוגג תשלומין תשלומין
במזיד אין תשלומין וחכ"א אחד
זה ואחד זה תשלומין תשלומין וחכ"א
ומשלם חולין טהורין ואמר רב אחא
בריה דרב איקא הכא קנסו שוגג אטו
מזיד איכא בינייהו ^ג(דר"מ סבר לא קנסו
שוגג אטו מזיד וחכ"א קנסו) הכי השתא
התם גברא לשלומי קא מיכוין אנן גיטוס
וליקנסיה ת"ש ^אידם שנשמא וזקנו בשוגג
הורצה במזיד לא הורצה אמר לך ר"מ
הכי השתא התם גברא לכפורי קא מיכוין
אנן גיטוס וגנקנסיה תא שמע ^בהמעשר
בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל הכי
השתא התם גברא לחקוני ^גקא מיכוין אנן
ליקום וליקנסיה תא שמע ^דהמטביל כלים
בשבת בשוגג ישתמש בהן במזיד לא
ישתמש בהן הכי השתא התם גברא
לטהורי מאני קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה
ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה בדרבנן דתניא

נד.

עין משפט
גר מצוה

סב א מיי פ"א מה'י
שמיטה ויובל הלכה
יב סמג לאזין רסו:
סג ב ג מיי פ"י מה'י
תרומות הלכה כ:
סד ד מיי פכ"ג מה'י
שבת הלכה ט סמג
לאזין קה טו"ש"ע א"ח ס"י
שלט קט"ד:
סה ה מיי שס' ה'י ח
סמג שס:

מוסף רע"י

[illegible]

פסקי רי"ד

דהכי הוא דהא ממחצת
הכרס שנפרצה דא"ר מאיר
דקדש וחייב באחריות
ילפינן דסבר ר"מ גרמא
בניזקין חייב והתם במזיד
הוא כדקתני אומרם לו
גדור נתאש הימנה ולא
גדרה הרי זה קדש וחייב
באחריותו ממשמע טעמא
דהודיעוהו מיחביב הא לאו
הכי לא:

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות